

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Van noch claerder verlichtinge en[de] ghemeynsamer vereeninghe van
haer siele met Godt. Dat XIX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Fraey ghe-
lijkenisse

pryselijke wercken my niet en connen mis-
gen: daer nochtans dat sy my behagē niet mijn
deught en is/maer van v ouerghebenedijde vol-
maectheyt ende gheluckicheydt die niet en cont
werckē dat onrechtbeerdigh is/ maer het alder-
beste ende loffelijcke: Waer op de Heere dese ge-
lijkenisse gebuyckende geantwoort heeft. Als
eenen leser eenigh cleyn schryft siet / dat hē dunct
hy niet wel en sal connen lesen / soo neemt hy
eenen byl/dooz wiens gebuyck de letter grooter
schijnt. Dit en ghebeurt nochtans niet dooz de
veraderinge des schryftes/ maer dooz het gebuyck
vanden byl. Soo oock/ o dochter/ alle uwe on-
volmaectheden ende gebreken/ so icker eenighe
vinde/ verbulle ich ende rechtse op/dooz de ouer-
bloedicheyt vā mijn al te milde goederterēheyt.

Van noch claerder verlichting e en ghemeynsamer
vereeninghe van haer siele met Godt.

DAT XIX. CAPITTEL.

Ontrec-
kinge der
gratien
vvanneer
die de ver-
diensten
vermeert-
dert,

Als sy in een wijle tydts dooz Godt niet ver-
socht en hadde geweest/ende daerom niet be-
swaert en was/so ist eens geschiet/ alst wel pas-
gaf/dat sy den Heere maeghde waerom dat het
quā. Waer op de Heere antwoorde: Het gebeurt
sontwylen/dat de vrienden malcanderen niet en
connen bekken/om dat sy al te na den anderen
zijn/te weren/als yemant synen byent omhelst/
die hy hem comt/ so geschiet het / dooz dien sy al
te na den anderen ghenaken/dat het ghenoege
der oogen daer dooz velet wort. Ende sy dat hoo-
rende heeft terstont verstaen dat dooz de ontrec-
kinghe der gratien de verdiensten der menschen
menighbuldelyc sontwylen vermeerderd wort/
is dat nochtans/ als de gratie ontrocken wort/
de

de menſche daer-en-tuſſchen niet ſlapper en
wordt in wel te doen/ende hem te beſteruen/hoe
wel dat hy met arbeyt dan werckt en meerder
ſwaricheyt geboelt.

Daer na/als ſy eens ouerdochte/waer hy dat
het toe quam / dat ſy nu anders banden Heere
beſocht wert/als ſy in boozgaende ſaren gebaert
hadde. De Heere heeft haer gheſeyt. Ende eerſte
ſaren hebbe ick v gheleert met berſcheyden ant-
woorde te geuen/op dat ghy ooc aen ander men-
ſchen mijn welbehagen ſout hebben mogen me-
dedeplen. Maer nu doen ick v geboelen in uwen
geest/dien ick verlichte allenlyc/ende oock v ber-
ſtaen mijn ingeeſtinge/ die ſeer ſwaer ſoude zyn
om met woorden wt te legghen. Want daerom
hebbe ick v bercofen/ daerom ghebzytcke ick v
om dat ghy my ſoudt zyn als een cabinet van
mijn ſchatten/ daer ic verſame de ryckdommen
van mijn gratien/ boozliende dat een peghelyck
in v magh bindē/ dat hy ſoect/als in een bywt/
die mededeelachtigh is van alle de verborgent-
heden van haren byzdegom/ ende die dooz een
lanckdyrige by woonē met haren byzdegom
in alles weet ende kent ſijn welbehagen. Want
dit welbehagen/ dat ſy dooz een ſonderlinge byz-
heyt van haren byzdegom geleert heeft / moet
ſy oock andere te kennen gheuen.

Doorts hoe dat ſy op een beſondere maniere/
gelijck bouen gheſeyt is/ verlicht is gheworden/
ende hoe ſy dat in haer was gewaer geworden/
dat heeft ſy by andere beleden. Want als ſy om
eenige ſekere ſake / hoe wel op het vterichlyckſte
was biddende/ ſoo en heeft ſy gheen antwoorde
banden Heere connen crigghen gelijck ſy pleegh.
Maer daer in wert ſy alleen meeſt verrooſt/ dat
ſy in haer gheboelde de gratie/ om booz pentan-

Teecken
vande
goddelijc
ke tegen
vvoordic
heydt,

den te bidden. Want sy heeft geleert / so door die
ervarentheyt / als oock door de Goddelijcke in-
geestinghe / dat het dan soo voer seker soude ghe-
schieden / daer sy voer badt / als oft sy gheweest
hadde op dien tyt als den Heere haer antwoor-
dende verskerde. Soo wanneer voorts yemant
eenigen raet oft vertroostinghe sochte / soo voelde
sy dat haer ingestort wert in syn tegenwoordic-
heyt de ontknoopinghe ende raet / waer door sy
soude antwoorden / en dat met sulcken betrou-
wen rust ende sekerheyt / dat sy om te bevestigen
sulcken ingestorte waerheyt die voot soude wil-
len sternen hebben. Hoe wel dat sy eerst gancks
om sulcke dinghen te beantwoorden van eenigh
mensche oft boeck het minste niet gheleert en
hadde / ia oock eenichsins voer ghepeyst.

VVy moe-
ten ons
ende her-
onse beve-
len aan
die God-
delijcke
voorsin-
nicheydt.

Als sy oock om eenigh dinc badt / waer in
dat de Heere haer niet seker en beropenbaerde /
soo vertrooste sy haer / ende was seer blijde / om
dat sy vant dat de wysheyt Godts / die onbe-
spoorlyck is ende onbindelijck / haer oock ver-
bozghen wert : hoe wel dat het haer kennelijck
was dat die aen alle menschen sonder wtne-
minge der persoonen toe gedient wort / ende dit
als de gene die volcomentelijck met de Godlycke
liefde versaeint was. Daerom ghelooft en rade
sy als het sekerste alle dingen te belaten aen syn
voorsichticheyt / ende dat dede sy oock vrolijcker
ende liever / dan oft sy hadde voersocht alle de
verholentheden Godts.

Het eynde des eersten Boecks.

Hee